

Rapport

Datum: 18 december 2008
Rapportnummer: 2008/309

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een met naam genoemde buitengewoon opsporingsambtenaar bij de Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, tevens veldmedewerker bij Staatsbosbeheer, informatie over een vermeende overtreding die verzoeker zou hebben begaan heeft verschaft aan de jagermeester van wie verzoeker jachtrecht pacht.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Tussen Staatsbosbeheer en de heer G. bestaat een faunabeheerovereenkomst voor een bosgebied van ruim 700 hectare, gelegen op de Veluwe.

Staatsbosbeheer verhuurt aan de heer G. het genot van de jacht in het desbetreffende gebied. In het werkplan faunabeheer wordt het faunabeheer nader omschreven; dit werkplan is een onderdeel van de overeenkomst tussen Staatsbosbeheer en de heer G. In het werkplan is onder meer het beleid ten aanzien van het zogenoemde lokvoeren van zwartwild opgenomen. Lokvoeren is alleen ten behoeve van het tellen en de afschot-realisatie toegestaan, zo wordt aangegeven. Verder worden regels gegeven voor de hoeveelheid lokvoer (maïs) die per telplek/per dag mag worden gestrooid en voor de periode waarin dit mag gebeuren. Er vindt periodiek overleg plaats tussen de huurder en de opzichter van Staatsbosbeheer. Over bijzondere waarnemingen en toezicht worden relevante gegevens uitgewisseld met de opzichter.

2. De heer G. voert het wildbeheer in dit gebied met een aantal anderen uit in een samenwerkingsverband. Verzoeker is ook uitgenodigd om deel te nemen in dit samenwerkingsverband. Om dit voor hem financieel haalbaar te maken is tussen de heer G. en verzoeker afgesproken dat verzoeker slechts de halve jaarlijkse bijdrage hoeft te betalen; in ruil daarvoor verricht hij werkzaamheden ten behoeve van het tellen en de afschot van het wild. Het gaat met name om het strooien van lokvoer.

3. Op 22 mei 2007 was verzoeker bezig de lokplaatsen van voer te voorzien. Hij strooide ook lokvoer op een hectare bosgrond die niet aan Staatsbosbeheer maar aan de heer B. toebehoort. De heer B. had verzoeker gevraagd lokvoer te strooien omdat hij met kennissen wild wilde kijken, zo liet verzoeker de Nationale ombudsman weten.

Toen hij voer aan het strooien was op het terrein van de heer B. kwamen X, medewerker van Staatsbosbeheer en buitengewoon opsporingsambtenaar van de Algemene Inspectiedienst, en een collega van X met hun auto langs. X sprak verzoeker aan en gaf

hem te kennen dat het volgens de Flora- en Faunawet verboden is lokvoer te strooien, zo gaf verzoeker aan. Ook wees hij verzoeker erop dat hij hiervoor een proces-verbaal kon opmaken. Verzoeker gaf hierop volgens eigen zeggen aan dat hij niet wist dat het strooien van lokvoer niet mocht en dat hij dit voor de heer B. deed.

4. Op 23 mei 2007 had verzoeker, op het kantoor van Staatsbosbeheer, een gesprek met onder meer X. X gaf aan dat hij geen proces-verbaal zou opmaken maar dat hij de overtreding wel zou moeten melden aan de huurder van het jachtrecht, de heer G. Blijkbaar ging hij daartoe dezelfde of de volgende dag over; op 24 mei 2007 liet de heer G. verzoeker weten de samenwerking te beëindigen.

In een brief aan verzoeker van 26 mei 2007 lichtte de heer G. zijn beslissing nog nader toe. Hij gaf aan dat hij door X was geïnformeerd over het feit dat deze verzoeker had aangetroffen terwijl hij een voerplaats in een bosperceeltje voorzag van maïs voor het lokken van wilde varkens. Hij gaf aan de actie van verzoeker, als parttime jachttopzichter van het samenwerkingsverband, te gek voor woorden te vinden. Intern was nu juist uitvoerig gesproken over het aan de kaak stellen van dit soort acties, die in strijd werden geacht met een verantwoord wildbeheer. En dan gebeurde het ook nog net over de grens van het terrein van het samenwerkingsverband.

Over dit en een ander perceeltje bestonden tussen hem en verzoeker bovendien al langer problemen; verzoeker wilde bewerkstelligen dat hij op deze perceeltjes zou mogen jagen en hiervoor wilde hij de medewerking van de heer G. verkrijgen. De heer G. had hem op enig moment laten weten het 'gezeur' hierover zat te zijn en had verzoeker een laatste waarschuwing gegeven. Met het incident van enkele dagen daarvoor was de maat vol; daarom had hij verzoeker dan ook laten weten de samenwerking te willen beëindigen.

5. Bij brief van 7 juni 2007 diende verzoeker bij Staatsbosbeheer een klacht in over de handelwijze van X. Hij gaf aan dat het strooien van dergelijk lokvoer naar zijn mening niet verboden was; hij had dat nagekeken in de Flora- en Faunawet. Ook had hij hierover inlichtingen ingewonnen bij de Groendesck van de Algemene Inspectiedienst; hem was bevestigd dat het strooien van lokvoer niet verboden was. Verder had de Vereniging Wildbeheer Veluwe, daarnaar gevraagd, laten weten dat het faunabeheerplan geldig is voor gronden van Staatsbosbeheer en voor grote, aaneengesloten particuliere terreinen. Voor kleine particuliere terreinen was een dergelijk beheerplan niet bedoeld.

Verzoeker gaf aan van mening te zijn dat X onkundig, onprofessioneel en onmenselijk had gehandeld. Ook had hij, als buitengewoon opsporingsambtenaar, zijn ambtsgeheim geschonden door het incident te melden aan de heer G.

Verzoeker liet weten dat het jachtrecht, gezien zijn lichamelijke handicap, alles voor hem betekende. Hij had van het gebeurde een zware dreun gekregen.

6. Gezien de aard van de klacht nam de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland de behandeling van verzoekers klacht op zich. Op 22 juli 2007 werd verzoeker gehoord door de klachtencommissie van de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland. Met verzoeker was de heer W. meegekomen; diens vader pachtte vroeger het desbetreffende gebied van Staatsbosbeheer. De heer W. kende alle betrokkenen. De heer B., eigenaar van het kleine bosperceel waarop verzoeker op 22 mei 2007 lokvoer aan het strooien was, was ook een goede bekende van de familie W.

Omdat de heer B. niet in de buurt woont had hij verzoeker gevraagd lokvoer voor hem te strooien; de heer B. vond het leuk om wilde zwijnen en edelherten te bekijken. Verzoeker benadrukte dat het om slechts kleine hoeveelheden voer ging.

Verder bevestigde verzoeker onder meer dat de contacten met de pachter, de heer G., altijd al stroef waren verlopen. De heer G. probeerde al langer om hem kwijt te raken.

7. Bij brief van 3 oktober 2007 gaf de Hoofdinspecteur van de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland een reactie op verzoekers klacht. Hij gaf aan het advies van de klachtencommissie onverkort over te nemen. Dat advies wordt hierna - voor zover van belang - weergegeven.

Om te beginnen liet de klachtencommissie zich uit over de vraag of X die bewuste dag was opgetreden als veldmedewerker van Staatsbosbeheer of als buitengewoon opsporingsambtenaar van de Algemene Inspectiedienst; dit was nodig in verband met de vraag of de klacht ontvankelijk was. De klachtencommissie was van mening dat X een proces-verbaal uitsluitend in het vooruitzicht kon stellen in zijn functie als buitengewoon opsporingsambtenaar. Dat hij uiteindelijk geen proces-verbaal had opgemaakt deed daaraan niet af. Daarom achtte de klachtencommissie de klacht ontvankelijk voor zover deze betrekking had op X in zijn functie als buitengewoon opsporingsambtenaar, werkzaam als onbezoldigd ambtenaar van de Algemene Inspectiedienst.

Voor zover de klacht de vraag betrof of nu wel of niet sprake was van een strafbaar feit onthield de klachtencommissie zich van een oordeel. Zij achtte zichzelf niet de aangewezen instantie om hierover een uitspraak te doen.

Wat het verstrekken van informatie door X aan de heer G. betrof merkte de klachtencommissie het volgende op. X had aangegeven dat hij van zijn leidinggevende bij Staatsbosbeheer de opdracht had gekregen om de heer G. over het voorval te informeren. Verzoeker nam deel aan een jachtcombinatie en onder meer aan hem had de heer G. het jachtgenot toegekend. Verder was niet gebleken dat X de desbetreffende informatie in zijn functie als buitengewoon opsporingsambtenaar had verkregen en deze eveneens in zijn functie als buitengewoon opsporingsambtenaar aan de heer G. had verstrekt.

Naar de mening van de klachtencommissie was het verstrekken van de informatie een zaak van Staatsbosbeheer en had dit plaatsgevonden in het kader van overeenkomsten tussen Staatsbosbeheer en de heer G. als pachter/jagermeester. De klachtencommissie achtte het niet haar taak om te oordelen over deze overeenkomsten. Zij adviseerde dan ook dit onderdeel van de klacht niet-ontvankelijk te verklaren.

8. Verzoeker deed de Nationale ombudsman ook (geanonimiseerde) afschriften toekomen van de pleitnota die door X was ingebracht in de klachtenprocedure en van het verslag van het gesprek tussen X en de klachtencommissie. Hierin werd, voor zover van belang, nog het volgende aangegeven.

Het perceel van de heer B. grensde voor circa 70% aan de gebieden van Staatsbosbeheer. De plek waar de heer H. voer had gestrooid mocht naar de mening van X nooit een voerplek zijn, want het ging niet om een officiële afschotplek of wildobservatiepost. Voor de jacht is een perceel van veertig hectare nodig; verzoeker had meerdere keren geprobeerd het perceel van de heer B. bij het jachtveld te krijgen met medewerking van de heer G. Dat was hem echter nooit gelukt. Eén van de aanwezigen suggereerde dan ook dat verzoeker zich had laten gebruiken door te strooien op die plek. Op deze wijze zou voor onrust in het jachtgebied worden gezorgd; het voeren op die plek leidde er immers toe dat er op de aangewezen afschotplekken in het gebied van Staatsbosbeheer minder dieren kwamen, hetgeen de telling weer zou beïnvloeden. Eén van die plekken bevond zich op zo'n 700 meter vanaf de plek waar verzoeker voer had gestrooid.

Ook merkte X nog op dat hij te doen had met verzoeker, gelet op de handicap die hij heeft. Hij wilde hem dan ook zeker niet dwars zitten. Een proces-verbaal had hem echt in de problemen gebracht; zijn jachtakte zou dan wellicht zijn ingetrokken.

9. In de zogenoemde pleitaantekening ten behoeve van de hoorzitting is de visie van de heer X opgenomen op het incident dat op 22 mei 2007 plaatsvond.

Om te beginnen werd erop gewezen dat X, in zijn hoedanigheid van buitengewoon opsporingsambtenaar, primair was belast met het beheer, toezicht en de handhaving in de desbetreffende beheerseenheid op de Veluwe. Zijn handhavende bevoegdheid was niet gebonden aan deze beheerseenheid; op grond van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten was hij bevoegd zijn taak uit te oefenen in het gehele land.

Verzoeker belde hem die dag om te melden dat ergens in het bos een touw in een boom hing dat daar niet hoorde, zo verklaarde X. Kort daarna passeerde hij met zijn auto verzoeker die een emmertje in zijn hand had. X en zijn collega besloten verzoeker hierover te benaderen. In reactie op de vraag of verzoeker op een officiële telplek of afschotplek aan het voeren was gaf verzoeker aan dat dat niet zo was en dat hij er ook meteen mee zou stoppen. Op de vraag voor wie hij aan het voeren was gaf verzoeker aan dat hij dat

voor de heer W. deed, puur om de heer G. dwars te zitten. Hij zou nu echter direct naar de heer W. gaan en hem vertellen dat hij er ogenblikkelijk mee zou stoppen.

X gaf verder aan teleurgesteld te zijn in verzoeker. Hij had destijds bij de heer G. gepleit voor verzoeker, zodat deze aan de jachtcombinatie kon meedoen. Hij had regelmatig door de vingers gezien dat verzoeker zich met zijn auto op paden bevond waar hij eigenlijk niet mocht rijden; dit alles vanwege zijn spierziekte. Hij had hem bewust aangesproken op het voeren van de zwijnen en was hierbij bewust mild geweest door slechts een waarschuwing te geven.

Wat de heren G. en W. betrof: X was ter ore gekomen dat zij met elkaar in onmin leefden. Verzoeker had duidelijk aangegeven te handelen in opdracht van de heer W.; niet lang daarna heeft hij dat telefonisch herroepen. Dat W. met het voorval te maken had bleek uit het feit dat hij, enkele dagen na het voorval, tot tweemaal toe telefonisch contact met X had gezocht over de kwestie.

10. Bij brief van 5 maart 2008 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman. Hij gaf aan zich in een aantal opzichten niet te kunnen vinden in de standpunten van de Algemene Inspectiedienst. Hij wees er onder meer op dat X, als veldmedewerker van Staatsbosbeheer, niets te zoeken had op particulier terrein. Bovendien had hij aangegeven proces-verbaal te kunnen opmaken, hetgeen aanduidt dat hij die dag als opsporingsambtenaar optrad. Het kon toch niet zo zijn dat hij veldmedewerker of opsporingsambtenaar kon zijn wanneer het hem uitkwam. Verzoeker bleef daarom de mening toegedaan dat X als opsporingsambtenaar had opgetreden en dat hij, door de informatie door te spelen naar de heer G., zijn ambtsgeheim had geschonden.

Verder gaf hij aan dat hij voer strooide voor de heer B. en niet voor de heer W. Die had daarmee helemaal niets te maken.

Verzoeker dacht zelf dat de heer G. en X samenwerkten om hem het jachtrecht te ontnemen.

11. Bij brief van 9 april 2008 legde de Nationale ombudsman de klacht, dat X informatie over een vermeende overtreding van verzoeker had verstrekt aan de heer G., voor aan de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) en aan de Algemeen Directeur van Staatsbosbeheer. X werd ook in de gelegenheid gesteld een reactie te geven. Ook werden enkele nadere vragen gesteld.

Op 23 mei 2008 werd de reactie van Staatsbosbeheer ontvangen. Aangegeven werd onder meer dat X destijds twee functies had: enerzijds de functie van veldmedewerker, anderzijds de functie van buitengewoon opsporingsambtenaar. Hij had de informatie aan de heer G. verstrekt in zijn hoedanigheid van veldmedewerker. Dat lag ook voor de hand; de functie van buitengewoon opsporingsambtenaar brengt immers niet mee dat in dat

kader verkregen informatie wordt doorgegeven aan derden.

De desbetreffende veldmedewerker was echter wel gehouden om informatie over het reilen en zeilen op het verpachte perceel - als veldmedewerker - door te geven aan de pachter/jagermeester, de heer G. Het is immers gangbaar dat de veldmedewerker relevante informatie en waarnemingen over verpachte terreinen doorgeeft aan de pachter, zodat deze zo nodig passende maatregelen kan nemen.

Verder gaf Staatsbosbeheer, daarnaar gevraagd, aan van mening te zijn dat specifieke informatie die wordt verkregen in het kader van opsporingsactiviteiten niet zonder meer kan worden doorgeleid aan derden. X had de in het geding zijnde waarnemingen echter mede gedaan in de hoedanigheid van veldmedewerker en op basis van die hoedanigheid was het naar de mening van Staatsbosbeheer in casu gerechtvaardigd deze specifieke informatie door te leiden aan derden. Mede in het licht van de afspraken tussen Staatsbosbeheer en de pachter was het doorgeven van deze informatie naar de mening van Staatsbosbeheer niet onrechtmatig.

Ook gaf Staatsbosbeheer aan dat de mededeling aan de pachter inderdaad verband hield met de overeenkomst en de werkafspraken tussen Staatsbosbeheer en de heer G. Dat behoeft ook niet noodzakelijkerwijs schriftelijke afspraken te zijn, zo werd toegevoegd; het was in de praktijk gebruikelijk dat de verpachter de pachter op de hoogte houdt van alle relevante waarnemingen op de locatie. Dat vloeide ook voort uit de opzet van de faunabeheerovereenkomst; als de faunabeheerder niet op de hoogte is kan hij immers niet optimaal optreden.

Ten slotte gaf Staatsbosbeheer aan de klacht ongegrond te achten.

12. Na te zijn gerappelleerd gaf de minister, op 18 juli 2008, een reactie. Om te beginnen gaf zij, daarnaar gevraagd, aan dat X de werkzaamheden van veldmedewerker en opsporingsambtenaar wisselend uitvoerde. Zo ook op het moment dat deze verzoeker confronteerde met het verstrekken van lokvoer op het terrein van de heer B. De aan de heer G. verstrekte informatie had betrekking op de overeenkomst tussen de heer G. en verzoeker; deze informatie had hij derhalve verstrekt in zijn functie van veldmedewerker.

Verder gaf de minister aan dat iemand die informatie heeft verkregen in de uitoefening van zijn functie van buitengewoon opsporingsambtenaar, deze informatie niet als gewoon ambtenaar aan derden mag verstrekken. Dit had X dan ook niet gedaan; de informatie die hij als gewoon ambtenaar aan derden had verstrekt had hij als gewoon ambtenaar, te weten veldmedewerker van Staatsbosbeheer, verkregen.

De klacht werd ongegrond geacht.

13. Bij brief van 4 augustus 2008 gaf verzoeker een reactie op het voorgaande. Hij wees erop dat het perceel waarop het voorval zich had afgespeeld niet van Staatsbosbeheer

was; het was dus geen relevante informatie over verpachte terreinen. Bovendien was X niet als veldmedewerker werkzaam op het betreffende perceel. Verder gaf hij aan dat, voor zover hij kon nagaan, in het faunabeheerplan alleen is aangegeven dat een faunabeheerder op de hoogte is van waarnemingen binnen zijn gebied.

Verder benadrukte verzoeker dat hij in opdracht van de heer B. handelde en niet in opdracht van de heer W. Wel had de heer W. hem, namens de heer B., gevraagd of hij lokvoer wilde strooien.

II. Beoordeling

14. Verzoeker klaagt erover dat X, veldmedewerker van Staatsbosbeheer en buitengewoon opsporingsambtenaar van de Algemene Inspectiedienst, informatie over een overtreding die hij zou hebben begaan heeft verstrekt aan de heer G., die pachter is van Staatsbosbeheer. In het bijzonder gaat het hier om de vraag of X, door deze informatie door te spelen aan de heer G., heeft gehandeld in strijd met het ambtsgeheim dat hij als bijzonder opsporingsambtenaar heeft.

15. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

16. X was die dag aan het werk als veldmedewerker van Staatsbosbeheer. Het was in ieder geval in deze hoedanigheid dat X verzoeker aantrof terwijl deze lokvoer strooide. Daarnaast stelt de Nationale ombudsman zich, met de klachtencommissie van de Algemene Inspectiedienst, op het standpunt dat X verzoeker slechts een proces-verbaal in het vooruitzicht kon stellen in zijn hoedanigheid van bijzonder opsporingsambtenaar. Aangenomen mag dan ook worden dat X verzoeker (mede) in die hoedanigheid aansprak op het feit dat hij dat lokvoer - naar de mening van X - strooide in strijd met de Flora- en Faunawet.

Ten aanzien van de schending van het ambtsgeheim

17. Van schending van het ambtsgeheim door X zou sprake kunnen zijn indien vaststaat dat hij de heer G. meldde dat hij verzoeker aantrof terwijl deze een - mogelijk - strafbaar feit beging. Uit de brief die de heer G. verzoeker stuurde valt echter niet af te leiden dat de heer G. door X is geïnformeerd over diens opvatting dat verzoeker een strafbaar feit beging. De heer G. schreef verzoeker slechts dat hij van X had gehoord dat deze verzoeker had aangetroffen terwijl hij een voerplaats in een bosperceeltje voorzag van maïs voor het lokken van wilde varkens. De heer G. liet zich over de handelwijze van verzoeker uitsluitend in relatie tot een verantwoord wildbeheer en niet in relatie tot de mogelijke strafwaardigheid van zijn gedrag. Daarmee is in ieder geval niet komen vast te staan dat X de pachter ook informeerde over zijn opvatting dat sprake was van een

strafbaar feit. Echter, ook is niet komen vast te staan dat X de heer G. hierover níet informeerde.

Daarom zal de Nationale ombudsman zich van een oordeel op dit punt dienen te onthouden.

Ten aanzien van het verstrekken van de informatie

18. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman was X, als veldmedewerker van Staatsbosbeheer, gerechtigd en wellicht zelfs gehouden om informatie die mogelijk relevant was voor de pachter, de heer G., aan hem door te geven. Dat het, zoals verzoeker stelde, ging om een voorval dat zich afspeelde op een perceel dat niet aan Staatsbosbeheer toebehoorde acht de Nationale ombudsman in dit verband niet relevant. Verzoeker was bij X bekend als huurder van de heer G. en als deelnemer in het samenwerkingsverband; bovendien zou hetgeen X die dag waarnam van invloed kunnen zijn op het faunabeheer op het verpachte terrein. Immers, het strooien van lokvoer op het perceel van de heer B., dat deels grensde aan het verpachte terrein, zou gevolgen kunnen hebben voor de wildstand op dat laatste terrein. X heeft dan ook niet gehandeld in strijd met het vereiste van professionaliteit door zijn waarnemingen als veldmedewerker mee te delen aan G.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit te Den Haag en Staatsbosbeheer te Driebergen, is niet gegrond voor zover deze de informatieverstrekking betreft.

Geen oordeel wordt gegeven voor zover de klacht schending van het ambtsgeheim betreft.

Onderzoek

Op 11 maart 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 5 maart 2008, van de heer H. te Ermelo, met een klacht over een gedraging van de Algemene Inspectiedienst Noord en Oost Nederland te Zwolle en Staatsbosbeheer te Driebergen.

Naar deze gedraging, die wat de Algemene Inspectiedienst betreft wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de Algemeen Directeur van Staatsbosbeheer verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken ambtenaar in de gelegenheid gesteld op de klacht te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit berichtte dat het verslag haar geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van Staatsbosbeheer gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 5 maart 2008, met als bijlagen onder meer:

- verzoekers klachtbrief aan Staatsbosbeheer, gedateerd 7 juni 2007;
- het verslag van de hoorzitting van de Klachtencommissie van de AID met verzoeker van 12 juli 2007;
- de reactie van de Algemene Inspectiedienst op verzoekers klacht, gedateerd 3 oktober 2007;
- de brief die de pachter verzoeker op 26 mei 2007 stuurde;
- het verslag van de hoorzitting van de Klachtencommissie van de AID met X van 12 juli 2007 en de pleitaantekening ten behoeve van deze hoorzitting.

2. De reactie van Staatsbosbeheer op de brief van de Nationale ombudsman, gedateerd 22 mei 2008, met als bijlagen onder meer informatie over de faunabeheeroverkomst tussen Staatsbosbeheer en de pachter;

3. De reactie van het Ministerie van LNV op de brief van de Nationale ombudsman, gedateerd 18 juli 2008;

4. De reactie van verzoeker op hetgeen Staatsbosbeheer en het ministerie hebben laten weten, gedateerd 4 augustus 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Flora- en faunawet

Artikel 37, lid 1 en 2:

"1. De jachthouder is verplicht datgene te doen wat een goed jachthouder betaamt om een redelijke stand van het in zijn jachtveld aanwezige wild te handhaven dan wel, bij het ontbreken daarvan, te bereiken en om schade door in zijn jachtveld aanwezig wild te voorkomen.

2. Het bevorderen van de wildstand door middel van bijvoeren is verboden, behoudens bijzondere weersomstandigheden als bedoeld in artikel 46, vijfde lid."